

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bhar.I.1283/2023/9.
A határozat szintje: harmadfok
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: nyilvános ülés
Az ülés napja: 2024. március 19.
Az ügy tárgya: lopás büntette
Terhelt(ek): Terhelt1 és társai (Terhelt1 I. rendű vádlott)

Elsőfok: Budapest Környéki Törvényszék, 10.B.65/2021/59., ítélet, tárgyalás, 2022. június 1.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 4.Bf.295/2022/34., ítélet, nyilvános ülés, 2023. május 23.

A fellebbezés előterjesztője: az I. rendű vádlott és védője

Rendelkező rész

A lopás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Terhelt1 I. rendű vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezést elbírálv a Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.295/2022/34. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja,

az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe – annak végrehajtása esetére – az I. rendű vádlott által 2019. február 18. és 2019. február 21. napja között előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli;

az I. rendű vádlottal szemben 394.295 (háromszázkilencvennégyezer-kettőszázkilencvenöt) forint összegre vagyonek Kobzást rendel el.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 16.800 (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] **I.** A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. június 1. napján kihirdetett 10.B.65/2021/59. számú ítéletével Terheltl I. rendű vádlottat az ellene lopás büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont és (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Az I. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. május 23. napján kihirdetett 4.Bf.295/2022/34. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatta, és az I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kifosztás büntetésében [Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont I. fordulat és (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt 1 év 6 hónap, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 forintban, így a teljes összeget 300.000 forintban határozta meg. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről is.

[3] **II.** A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú ítéletet az I. rendű vádlott tekintetében tudomásul vette. Az ítélet ellen az I. rendű vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért fellebbezett.

[4] 1. A Legfőbb Ügyészség BF.485/2023/5. számú átiratában kifejtette, hogy az I. rendű vádlott tekintetében a Be. 615. § (2) bekezdés a) pont I. fordulata alapján másodfellebbezésnek helye van. Az I. rendű vádlott és védője fellebbezését alaptalannak tartotta, álláspontja szerint a másodfokú bíróság megalapozottan állapított meg eltérő tényállást, és ez alapján Terheltl I. rendű vádlott bűnösségére helyes következtetést vont le.

[5] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott cselekvőségének helyes jogi megítélésénél a II. rendű és a III. rendű vádlottak által tett nyilatkozatok tényeit nem értékelte, az azokban foglaltakat az I. rendű vádlott védekezésével nem vetette össze, ahogyan a bűncselekmény elkövetésének napján a cím28 utcai zöldekesbolt biztonsági kamerájának felvételén rögzítetteket sem értékelte a III. rendű vádlott vallomásával összefüggésben. A másodfokú bíróság ezzel szemben helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hipotetikus érvekre alapítva hagyta figyelmen kívül a II. rendű és a III. rendű vádlottak vallomásait az I. rendű vádlott cselekvőségének megítélésénél. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlansága ezért az I. rendű vádlott cselekvőségét

érintően, valamint az I. rendű és a III. rendű vádlott kapcsolata tekintetében a logika szabályait sértő ténymegállapításokból fakad. A Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt iratellenességet mint megalapozatlansági okot ugyanakkor nem tartotta megállapíthatónak. Álláspontja szerint az ítélőtábla a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetés útján törvényesen küszöbölte ki a részbeni megalapozatlanságot, amely során a Be. 593. § (2) bekezdése szerinti felülmérlegelési tilalmat nem sértette meg.

[6] A másodfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott, ezért azt – a Be. 619. § (1) és (4) bekezdéseire is figyelemmel – a harmadfokú eljárásban is irányadónak tartotta. A másodfokú bíróság törvényesen minősítette az I. rendű vádlott terhére rótt bűncselekményt kifosztás büntettének, ahogyan a társtettesi minőség megállapítása is helyes.

[7] Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és pénzbüntetés is törvényes. Ugyanakkor – a 69/2008. BK vélemény II. 2. és III. pontjára utalva – a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 624. § (1) bekezdés alapján indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű vádlottal szemben 275.500 forint összegre vagyonelkobzás intézkedést alkalmazzon. Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[8] 2. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által megállapított tényállás nem megalapozott, ezzel szemben az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás teljes, mivel az ítélet meghozatala során maradéktalanul figyelembe vette a lefolytatott igen részletes és rendkívül összetett bizonyítási eljárás körében beszerzett bizonyítékokat, és azok mentén helyes ténybeli következtetésekre jutott, melyek alapján megalapozott döntést hozott.

[9] Előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését következetesen tagadó I. rendű vádlottal szemben objektív, minden kétséget kizáró bizonyíték nem merült fel. Ezzel szemben a II. rendű és a III. rendű vádlott vallomásai ellentmondásosak voltak, saját magukat és egymást is terhelték, továbbá érdekük is fűződik az I. rendű vádlott bűnössége megállapításához, ezért vallomásaikat az I. rendű vádlottal szemben nem lehet bizonyítékként figyelembe venni.

[10] Megítélése szerint a sértett sem szavahihető, vallomásai lényeges körülményeket illetően ellentmondásosak, zavarosak. Rámutatott, hogy a nála járt elkövetőről adott személyleírása sem felelt meg az I. rendű vádlott külsejének: védenca vékony, tetovált, barna bőrű, a sértett pedig ettől teljesen eltérő személyleírást adott, amely leginkább a III. rendű vádlott személyleírásával egyezik meg. A sértett az I. rendű vádlottat csupán azért tartotta bűnösnek, mert a rendőrök őt gyanúsították. Mindezek alapján a sértett vallomásait értékelhetetlennek tartotta.

[11] Kiemelte, hogy telefonja cellainformációiból kétséggkívül megállapítható, hogy az elkövetés idején az I. rendű vádlott nem tartózkodott a cselekmény helyszínén. Utalt arra, hogy a nyomozás során, a sértett lakásán az I. rendű vádlotthoz köthető genetikai nyomot nem rögzítettek, a tárgyalás anyagává tett videofelvételen (térfigyelő kamera felvétele) az I. rendű vádlotthoz csak hasonló, de kétséget kizáróan be nem azonosítható személy látható.

[12] Mindezek alapján a felmentésre tett elsődleges indítványát fenntartotta. Másodlagosan az I. rendű vádlott társadalomra veszélyességéhez és a bűncselekmény tárgyi súlyához igazodó enyhébb büntetés kiszabását indítványozta, tekintettel az időmúlásra és a vádlott rossz egészségügyi állapotára. Utóbbi kapcsán kiemelte, hogy az I. rendű vádlott két szívinfarktuson esett át, szívébe értágító került beültetésre, és rendszeres gyógyszeres kezelésre szorul. Hangsúlyozta, hogy védenca rendezett családi és egzisztenciális körülmények között él, és jelenleg nem folyik ellene más büntetőeljárás.

[13] Az I. rendű terhelt és védője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az I. rendű vádlott felmentését indítványozta, a védő ezen felül a büntetés enyhítése iránti indítványát is fenntartotta.

[14] A Legfőbb Ügyészség képviselője az írásbeli átiratban foglaltakkal egyezően szólalt fel azzal, hogy az elbírálás idejére a pénzbüntetés kiszabásának szabályai szigorodtak (az egy napi tétel pénzbüntetés összege 1.000 forintról 1.300 forintra emelkedett), emiatt az I. rendű vádlott vonatkozásában az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazása indokolt. Az I. rendű vádlottal szemben az írásbeli indítványában foglalt összegtől eltérően 257.500 forintban indítványozta megállapítani a vagyoneklobzás összegét.

[15] **III.** Az I. rendű vádlott és védőjének fellebbezése nem alapos.

[16] 1. A Kúria a másodfellebbezést nyilvános ülésen bírálta el [Be. 620. § (1) bekezdés, 598. § (3) bekezdés].

[17] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[18] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja kimondja, hogy ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette.

[19] A Be. 615. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezés sérelmezheti

a) az ellentétes döntést, illetve

b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[20] A Be. 616. § a) és c) pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a vádlott és a védő is.

[21] A Be. 589. §-ára tekintettel alkalmazandó Be. 583. § (4) bekezdése alapján a vádlott és a védő kizárólag a vádlott javára fellebbezhet.

[22] A Be. 583. § (1) bekezdése értelmében fellebbezésnek jogi és ténybeli okból is van helye. A Be. 583. § (2) bekezdése szerint fellebbezésnek van helye az ítélet bármely rendelkezése és indokolása ellen.

[23] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján fellebbezésnek van helye kizárólag – az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve – a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés ellen is.

[24] Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat – a módosított vád szerinti – lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette, míg a másodfokú bíróság – a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően – a bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett kifosztás büntetében, és vele szemben büntetést szabott ki. Ezzel pedig az első- és másodfokú bíróság a bűnösség kérdésében eltérő, a másodfellebbezést lehetővé tevő döntés hozott [Be. 615. § (2) bekezdés a) pont]. Az I. rendű vádlott a másodfokú ítélet ellen a nyilvános ülésen a felmentése iránt, míg a védője, ugyanekkor, elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentése, másodlagosan a büntetése enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést; vagyis mindkét fellebbezés joghatályos, a vádlott javára szóló.

[25] A Kúria mindezekre figyelemmel a fellebbezéseket érdemben bírálta el, mert a fellebbezések alapján a harmadfokú eljárás lefolytatásának helye volt.

[26] 2. A Be. 618. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság

a) a másodfokú bíróság ítéletének

aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését,

ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett döntéssel összefüggő felülbírálatára eredményezett, és

b) az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[27] A Be. 618. § (4) bekezdése ugyanakkor kimondja, hogy nem bírálható felül az ítéletnek az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek. Ilyen rendelkezést a másodfokú bíróság ítélete az I. rendű vádlott vonatkozásában nem tartalmazott.

[28] A másodfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat az I. rendű vádlott tekintetében teljes [Be. 618. § (1) bekezdés a) és b) pont].

[29] A Be. 618. § (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is. E körbe esik a vagyonek Kobzás alkalmazhatósága is.

[30] 3. A Kúria a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdés a) pontja szerint elvégzett vizsgálat alapján megállapította, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság eljárása során nem valósult meg a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdésében, a 608. § (1) bekezdésében és a 609. § (1) bekezdésében írt, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés; ilyen eljárási hibára a fellebbezésben, illetve a harmadfokú eljárásban nem is hivatkoztak.

[31] 4. A harmadfokú, teljeskörű felülbírálat magában foglalta a másodfokú bíróság által alapul vett, illetve megállapított tényállás megalapozottságának vizsgálatát is.

[32] A Be. 619. § (1) bekezdése, a (2) bekezdése, illetve (3) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra, ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott, vagy az iratok alapján azzá tehető, illetve a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető, ekként a helyes tényállás megállapítható. A harmadfokú eljárásban azonban nincs helye bizonyításnak, a fellebbezésben bizonyítást indítványozni, új tényt állítani vagy új bizonyítékra hivatkozni nem lehet [Be. 615. § (6) bekezdés].

[33] A harmadfokú bíróság értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által irányadónak tartott tényállás megalapozott-e. Ezalatt értendő az elsőfokú ítélettel megállapított, és a másodfokú bíróság által – módosítást nélkül is – megalapozottnak tartott tényállás, valamint a másodfokú bíróság módosításának helyénvalósága.

[34] Ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, helyesbíti; illetve a másodfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye [Be. 619. § (3) bekezdés].

[35] Mindezekre figyelemmel a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott tekintetében a Kúriának először abban kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróságnak az általa megállapított kifosztás büntette alapját képező cselekmény tekintetében figyelembe vett tényállása megalapozott-e. Amennyiben a másodfokú bíróság ítélete e tekintetben megalapozott, a harmadfokú bíróság a határozatát erre a tényállásra alapítja.

[36] Ha a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölő, helyesbített, kiegészített, illetőleg eltérően megállapított tényállása megalapozott, úgy a másodfokú bíróság által alapul vett tényállás alapján kell elvégezni

a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja alapján fellebbezett bűnösséget kimondó rendelkezés és a bűncselekmény minősítése,

a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a 615. § (3) bekezdés b) pontját figyelembe véve az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezés kapcsán a büntetéskiszabás,

a Be. 618. § (2) bekezdése szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések felülbírálatát, valamint vizsgálni az előzetes mentesítés lehetőségét is.

[37] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság felülbírálattal érintett tényállása túlnyomórészt megalapozott, kizárólag az elkövetési érték vonatkozásában, kisebb részben megalapozatlan, vélhetően elírásból fakadó iratellenes ténymegállapítást tartalmaz.

[38] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülbírálata során a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjában foglalt okokból megalapozatlan. Az indokolásából pedig azonosítható, hogy a tényállást mennyiben találta hiányosnak, illetve mely tények tekintetében iratellenesnek vagy helytelen ténybeli következtetésen alapulónak.

[39] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a megalapozatlanság Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerinti oka (iratellenesség) nem állt fenn.

[40] A Kúria ezzel kapcsolatosan rámutat, hogy az „iratellenesség” akkor áll fenn, ha az iratok olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor {BH 2022.318. [98] bekezdés}. Iratellenes az indokolás akkor is, ha a bíróság az adott bizonyítékot, adatot nem a jegyzőkönyvben, jelentésben, okiratban, szakvéleményben, vagyis az ügyiratban rögzített tartalommal vette figyelembe és ekként tévesen értékelte. Helyesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy az iratellenesség azt jelentette, hogy az elsőfokú bíróság nem a valós (az ügyiratokban rögzített) tartalma szerint vette figyelembe a bizonyítékot, és ezt javította ki a fellebbviteli bíróság az ügyiratok szerinti tartalom alapulvételével.

[41] Ugyanakkor a másodfokú bíróság által iratellenesnek minősített ítéleti indokolásrészek {másodfokú bíróság ítélete [70], [72] és [75] bekezdés} nemcsak az iratok tényyszerűen hibás bemutatását, tartalmilag téves értékelését rótták fel, hanem a ténybeli következtetések hibájára mutattak rá. Ilyen ténybeli – hibás – következtetés, hogy a bűncselekmény értelmi szerzője a telefonszám12 hívószámú mobiltelefont használó ismeretlen személy volt, mert – ahogy a másodfokú bíróság is utalt rá – erre vonatkozó bizonyíték egyáltalán nem merült fel. Vagy, hogy az I. rendű és a II. rendű vádlott ismeretségét a II. rendű és a III. rendű vádlott vallomásán túl objektív bizonyíték (híváslista) ne támasztaná alá. Ezért a Legfőbb Ügyészség észrevétele e körben helyes volt.

[42] Ugyanakkor ténybeli alapot nélkülöző feltételezés, és ezért iratellenes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a II. rendű vádlott könnyen megtudhatta, hogy a nyomozás során az I. rendű vádlott ellen szóló bizonyítékok „vannak”, ezért tudott egyező vallomást tenni a III. rendű vádlottal az I. rendű vádlott személyére vonatkozóan {elsőfokú bíróság ítélete [232] bekezdés}. Vagyis az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságához iratellenes következtetések is vezettek.

[43] Mivel a Be. 593. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján a részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele nélkül, az elsőfokú bíróság által lefolytatott

bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, a helyes ténybeli következtetések levonásával kiküszöbölhető volt, az ítéletábra törvényesen helyesbítette és egészítette ki az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve állapított meg eltérő tényállást; az I. rendű vádlott, mint elkövető személyét érintően az elsőfokú bíróságtól eltérő ténybeli következtetése is helyes.

[44] A Fővárosi Ítéletábra a megalapozatlanság kiküszöbölése során részletes és magas színvonalú indokolással, meggyőző ténybeli érveléssel fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása egyes tények tekintetében miért hiányos, illetőleg miért téves az a ténybeli következtetés, amely szerint nem azonosítható az I. rendű vádlott azzal a személlyel, aki a sértetthez – az értékei megszerzése végett – bekéredzkedett, majd pedig a társával együtt, a már alvó sértett dolgait jogtalanul elvette {másodfokú bíróság ítélete [71]-[86] bekezdés}.

[45] A Kúria mindezek előre bocsátása után a következők kiemelését tartja szükségesnek.

[46] A tényből tényre következtetés hibája azt jelenti, hogy a közvetett bizonyítás nem megfelelő. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége olyan egyoldalúságot mutat, amely a logika szabályaival ellentétesen mellőzött terhelő bizonyítékokat, míg az egyes – a személyi bizonyítékok sajátosságaiból is következő – bizonytalanságoknak kiemelt jelentőséget tulajdonítva jutott arra a téves következtetésre, hogy az I. rendű vádlott elkövetői minősége, szerepe a bűncselekmény elkövetésében nem bizonyítható.

[47] A másodfokú bíróság helyesen értékelte a II. rendű és a III. rendű vádlottak beismerő vallomását, még ha azok minden ponton nem is egyeztek. Az a tény ugyanis, hogy önmagukat terhelve ismerték el a lopási cselekményt – a védő ettől eltérő álláspontjával szemben – a szavahihetőségüket erősítette, nem pedig gyengítette. Még abban az esetben is, ha a beismerésük a lopási cselekményig terjedt, a kifosztásnak megfelelő tényekre pedig nem. Helyesen utalt arra is az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság „hipotetikus”, alap nélküli feltételezések mentén vetette el a vallomásuknak azon részét, amelyek – egymással egyezően – az I. rendű vádlott tevőleges részvételét állította.

[48] Bármiféle bizonyíték-értékelési, mérlegelési tevékenység alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adatnak, körülménynek kell képeznie; azaz nem feltételezésen alapuló, fel nem merült ténybeliségre vonatkozó spekulatív tevékenység. Ez utóbbi ugyanis nem más, mint kétségek mesterséges előállítása, valós ténybeli alap nélkül.

[49] A másodfokú bíróság is utalt arra, hogy a sértett számos részletben következtetlen tanúvallomásának – bár közvetlen bizonyíték – bizonyító ereje csekély. Ennek nyilvánvaló oka a sértett idős kora, betegségei és a kábító hatású gyógyszer, amelynek emlékeztetompító hatására maga a sértett is hivatkozott. Mindez okozhatta a tanúvallomása következtetlenségét, más bizonyíték nélkül egyik elkövető személyének azonosítására sem alkalmas. A pusztán felismerésen túl tartalmazott azonban olyan részletet, amely valószínűsítette az I. rendű vádlott elkövetői minőségét. Ez pedig a szokványosnak nem mondható, színes, nagyobb virág (rózsa) alakú tetoválás, amelyre a sértett határozottan emlékezett, és ez a III. rendű vádlotton nem, kizárólag az I. rendű vádlott testén található. Megjegyzendő az is, hogy a tárgyaláson a sértett a III. rendű vádlott jelenlétében is az I. rendű vádlottra mutatott rá, mint elkövetőre.

[50] Ehhez társultak olyan további, közvetett bizonyítékok, amelyek megerősítették a következtetlen bizonyítékok által hordozott tényeket, vagyis az I. rendű vádlott jelenlétét a cselekmény során és az elkövetési magatartását.

[51] Közvetett a bizonyítás, ha nincs közvetlen bizonyíték, nincs beismerő, vagy a történet közvetlen érzékelésén, észleletén alapuló vallomás, illetve az nem hitelt érdemlő. A közvetett bizonyíték (mint más bizonyíték is) eredményezhet ténymegállapítást, ami azonban önmagában elégtelen, mivel még nem a bizonyítandó tényre ad következtetési lehetőséget. A

közvetett bizonyíték alapján megállapított ténynek arra kell alkalmasnak lennie, hogy önmagában, vagy más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt olyan további tényre adjon következtetési lehetőséget, ami alapján a bizonyítandó tény is megállapítható. A közvetett bizonyítás valójában tényből tényre következtetés. Közvetett bizonyíték esetében hangsúlya nem a bizonyíték mibenlétének, hanem a más bizonyítékhoz kötődésnek van. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérdeklőség a ténymegállapítás feltétele, közvetett bizonyíték esetében vizsgálandó a ténybeli következtetés helyessége is {BH 2021.35. [56]-[58] bekezdés}.

[52] Közvetett bizonyíték a sértett lakása közelében, az elkövetés időpontjában készült térfigyelő kamera felvétele, amely alapján, a nyomozás során a III. rendű vádlott határozottan felismerte egyrészt saját magát, másrészt az I. rendű vádlottat. A felvétel rossz minősége mellett az igazságügyi antropológus szakértő ugyan a vádlottakat nem tudta azonosítani, azonban nem zárta ki, hogy az egyik személy az I. rendű vádlott.

[53] Végül ki kell emelni – ahogy arra az ítéletábra is utalt – az I. rendű és a II. rendű vádlott közötti telefonkapcsolat jelentőségét. Az elkövetést megelőző hónapokban ugyanis rendszeres volt a forgalmazás kettejük között, ami éppen az elkövetés napján szakadt meg. A gyanúsított kihallgatásukra pedig ehhez képest hónapokkal később került sor. A telefonos kapcsolatuk hirtelen, és éppen az elkövetés napjára eső megszakadására pedig az I. rendű vádlott semmilyen magyarázatot nem adott.

[54] A fenti, közvetlen és közvetett, személyi és objektív bizonyítékok összehatásukban, a logika szabályai szerint is egyértelműen megdőntötték az I. rendű vádlott védekezését. Bizonytalanság csak abban maradt, hogy a sértett italába melyik elkövető keverte a kábító hatású gyógyszert. A II. rendű és a III. rendű vádlott beismerése erre nem terjedt ki, a sértett pedig ezt nem feltétlenül érzékelhette, objektív jellegű bizonyíték pedig nem állt rendelkezésre e részcsелеkmény elkövetőjének kilétét illetően.

[55] A dologelvétel módjával kapcsolatos, kétségkívül meglévő aggályokat helyesen nem értékelte a terheltek terhére a másodfokú bíróság. Ekként – erre utaló megbízható bizonyíték hiányában – az I. rendű vádlott cselekvőségét ennek figyelmen kívül hagyásával állapította meg. Ugyanakkor az I. rendű vádlottnak azzal mindenképpen tisztában kellett lennie, hogy a sértett elaludt, és a vagyontárgyait ezt kihasználva viszik el. Az I. rendű vádlott volt ugyanis az, aki a sértetthez bement, vele beszélgetett, és az elkövetés alatt is a lakásban tartózkodott. Másrészt a cselekvőképessége birtokában lévő sértett nyilvánvalóan fellépett volna az asztalfiókja felfeszítése, illetve értékei elvitelével szemben. Utóbbi pedig azt támasztja alá, hogy a dologelvételkor már aludt a sértett.

[56] A teljesség érdekében a Kúria utal arra, hogy a másodfokú bíróság az eltérő tényállás megállapítása során a Be. 593. § (2) bekezdésében rögzítettekben következő felülmérlegelés tilalmát nem szegte meg.

[57] A Kúria az EBH 2019.B.9. számú elvi döntés II. pontjában leszögezte: a részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének másodfokon igénybe vehető eszközei változatlanok és teljes körűek. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, melyet a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja kifejezetten arra az esetre rendel alkalmazni, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vezethet. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette.

[58] A Be. 593. § (2) bekezdés 2021. január 1. napjától hatályos új szövege szerint, ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során – a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján – az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat.

[59] A törvénymódosítási javaslatához fűzött indokolás szerint a felülmérlegelés általánosságban tilalmazott, azonban indokolt egyértelművé tenni, hogy nem minősül felülmérlegelésnek a bizonyíték újra vagy átértékelése olyan esetben, ha az a megalapozatlanság kiküszöbölésével áll összefüggésben. Nem tilalmazott ugyanis annak a bizonyítéknak az elsőfokú bíróságtól eltérő olyan átértékelése, melyet az elsőfokú bíróság értékelt ugyan, ha az a megalapozatlanság kiküszöbölésének eredményeként előállt új tényre vonatkozik és a megalapozatlanság kiküszöbölésére tekintettel szükségeszerű annak újbóli értékelése.

[60] A másodfokú bíróság az egyes személyi bizonyítékokat nem önmagukban mérlegelte az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően, hanem az – elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményeként – rendelkezésre álló objektív bizonyítékokból levonható helyes ténybeli következtetésekkel (így az I. rendű és a II. rendű terhelt közötti tényszerű kapcsolattal, kamerafelvételekkel) összefüggésben, vagyis az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlanságának kiküszöbölése során.

[61] A másodfokú bíróság tehát a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján törvényesen küszöbölte ki az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságát, és az említett törvényhely (3) bekezdésére figyelemmel helyesen alapította határozatát az általa eltérően megállapított tényállásra.

[62] A Kúria ugyanakkor észlelte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérése során a II. rendű vádlott által elvett készpénz összegét 1.000.000 forint helyett 1.100.000 forintban állapította meg {másodfokú bíróság ítélete [101] bekezdés}. Ezen eltérés indokát a másodfokú bíróság nem adta. Az iratokból megállapíthatóan sem a sértett, sem a II. rendű vagy a III. rendű vádlott ilyen összeg fiókból történt elvételéről nem számolt be, illetve erre más adat sem utalt. Ezért a harmadfokú bíróság a Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja értelmében e vonatkozásban a tényállást az iratok alapján helyesbítette, és a sértett fegyverszobájában lévő asztalfiókból a II. rendű vádlott által elvett készpénz összegét 1.000.000 forintban állapította meg. Mindez – a bűnösséget érintő – eltérő tényállás megállapítását nem eredményezte, ekként a harmadfokú eljárásban nem tilalmazott (BH 2022.203.).

[63] A másodfokú bíróság tényállása ezen helyesbítéssel megalapozott, a Kúria az ítélőtábla ítéletét ezen tényállás alapján bírálta felül [Be. 619. § (1) bekezdés, (3) bekezdés].

[64] A másodfokú bíróság által számos ponton módosított tényállást a Kúria szükségesnek tartotta egységes szerkezetben megjeleníteni, a fenti helyesbítéssel együtt, az alábbiak szerint.

[65] 5. Az I. rendű vádlott a III. rendű vádlott élettársának az anyja, terhelt2 II. rendű vádlott korábban egyéb érdekelt1nal ugyanabban a büntetés-végrehajtási intézetben volt letartóztatásban, így ismerte meg 2018. nyarán annak édesanyját, Terhelt1 I. rendű vádlottat és az élettársát, terhelt3 III. rendű vádlottat, majd 2018. októberében másfél hétig a terhelti cím ingatlanában lakott.

[66] tanú1 sértett a bűncselekmény idején 86 éves, a korának megfelelő egészségi állapotban volt, az emlékezete jól megtartott. A sértett mozgáskorlátozott, nehezen, botokra támaszkodva járt.

[67] A sértett egyedül él, és az elkövetés idején is egyedül élt a cím2 szám alatti házban, ahol a múzeum is működött. A sértett lányai, tanú2 és tanú5 rendszeresen, személyesen és telefonon is tartották a kapcsolatot az édesapjukkal. A sértett alkalmoszerűen szokott szeszesített fogyasztani.

[68] A sértettnek fegyver- és érmegyűjteménye volt, és a korához képest jó anyagi körülmények között élt, nagyobb összegű készpénzt is tartott otthon.

[69] A sértett a felesége halálát követően kifejezetten kereste fiatal nők társaságát, alapvetően szexuális célból, a nők a szolgálataikért 5-10.000 forintot kaptak tőle. A sértett szokásának hírére többen is keresték a társaságát, és legalább kétszer a III. rendű vádlott is, de volt nála tanú4 és tanú3 is.

[70] A sértett meglehetősen elővigyázatlan volt, és az általa kevésbé ismert nőket is beengedte a házába, de csak akkor, amikor egyedül volt otthon, mivel a családja elől titkolta a szokását.

[71] terhelt3 III. rendű vádlott vetette fel a korábban betöréses lopások miatt elítélt terhelt2 II. rendű vádlottnak, hogy a sértett készpénzét bűncselekmény útján meg lehetne szerezni, viszont szükség van a segítségére, hogy az elzárva tartott értékekhez hozzájussanak.

[72] Terhelt1 I. rendű, terhelt2 II. rendű, terhelt3 III. rendű vádlottak és egy ismeretlenül maradt férfi 2018. november 15-én, a késő délutáni órákban gépkocsival Terhelt1 I. rendű és terhelt3 III. rendű vádlottak érdi lakóhelyéről helysége1ra indultak azzal a céllal, hogy – a házába bejutva – a sértett készpénzét, értékeit bűncselekmény útján megszerezzék. Még cím29 alatti nyilvános telefonfülkéből Terhelt1 I. rendű vádlott – a terhelt2 II. rendű vádlott által interneten kikeresett telefonszámon – felhívta tanú1et, akinek Viki néven mutatkozott be, magát a sértett régi ismerőseként adta ki, és arra kérte, hogy engedje be a házába, mert a buszra várakozva fázik. A sértett beleegyezett, ekkor a vádlottak és a társuk a házához hajtottak, Terhelt1 I. rendű vádlott becsöngetett, azonban a sértett nem nyitott ajtót.

[73] A III. rendű vádlott és Terhelt1 I. rendű vádlott ekkor a cím28 u. 2. szám előtti nyilvános fülkéhez mentek, és onnan Terhelt1 I. rendű vádlott ismét felhívta a sértettet, és meggyőzte őt, hogy engedje be a házba, majd az elkövetők a gépkocsival a sértett házához közelében megálltak, a sértett beengedte Terhelt1 I. rendű vádlottat a házába, de a III. rendű vádlott a gépkocsiban maradt.

[74] A házban Terhelt1 I. rendű vádlott és a sértett pezsgőt fogyasztottak az étkezőben, majd a tévésobában. Este fél kilenc körül a sértettet felhívta az egyik lánya, tanú5, akivel beszélt a sértett, azonban nem mondta el a lányának, hogy éppen vendége van.

[75] Terhelt1 I. rendű vádlott az ottléte során alkalmat talált arra, hogy a nyomok eltüntetése miatt a kezére latex gumikesztyűt húzó II. rendű vádlottat a konyhaablakon keresztül beengedje a házba, míg ismeretlen társuk és a III. rendű vádlott a gépkocsiból figyellel biztosították a helyszínt, és telefonos kapcsolatban álltak a házban lévő társaikkal.

[76] A sértett italába a házban tartózkodó vádlottak egyike 0,5-2 mg hatóanyagú klonazepám tartamú, nyugtató-altató hatású gyógyszert kevert azért, hogy a sértett elaludjon, és ezzel megkönnyítse értékei elvételét. Kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy Terhelt1 I. rendű vagy terhelt2 II. rendű vádlott keverte-e a gyógyszert az italba, illetőleg az ebben nem érintett vádlottak előzetesen tudtak-e erről a szándékaról.

[77] Terhelt1 I. rendű vádlott ottléte alatt a sértett kétszer is elaludt, először 21.00 óra körül, majd felébredése és az I. rendű vádlottal további időtöltés után másodszorra 23.00 óra körül, de ezelőtt az I. rendű vádlottat a sértett az ajtón keresztül kiengedte, majd a házába visszatérve tanú1 újra elaludt a hálósobájában.

[78] A sértett alvó állapotát kihasználva, a lakást átkutatták, majd terhelte II. rendű vádlott az ún. fegyverszobában lévő íróasztal – általa szuronnyal kifeszített – középső fiókjából 1.000.000 forint készpénzt, Terhelte I. rendű vádlott az étkezőben a sértett pénztárcájából mintegy 30.000 forintot vett ki, továbbá a fegyverszobából magukhoz vették a sértett 547.175 forint összértékű numizmatikai érméit is, majd a megszerzett értékekkel elhagyták a házat.

[79] A vádlottak és ismeretlen társuk a készpénzt egymás között elosztották, az érmék sorsa ismeretlen, a lopással okozott kár nem térült meg.

[80] 6. Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Ítélet táblája helyesen állapította meg azt, hogy az I. rendű vádlott cselekménye a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulataiba ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kifosztás büntetettét valósította meg, amelyet az I. rendű vádlott társtettesként követett el.

[81] A Kúria mindenben egyetértett az ítélet táblája által a cselekmény jogi minősítése kapcsán kifejtettekkel, a hivatkozott eseti döntések is az ügyre illeszthetők {másodfokú bíróság ítélete [105]-[115] bekezdés}.

[82] Kiemelendő, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 29. pontjában foglalt értelmező rendelkezés szerint védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére. A töretlen bírói gyakorlat szerint az alvó személy sérelmére elkövetett bűncselekmény védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetettként minősül (BH 2014.325.).

[83] A kifosztás büntette pedig megvalósulhat akkor is, ha a dolgot nem a sértett (passzív alany) testi őrizetéből vagy közvetlen testi közelségéből veszik el. Döntő jelentősége annak van, hogy a bűncselekmény elkövetése a passzív alany bűncselekmény elhárítására nem vagy korlátozottan képes állapotának a felhasználásával történt-e (BH 2018.160.).

[84] Törvényes a csoportos elkövetés [Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pont] mint minősítő körülmény megállapítása is, a minősítés a tekintetben is helyes, emellett az I. rendű vádlott társtettesként követte el a bűncselekményt [Btk. 13. § (3) bekezdés, BH 2017.253.III.].

[85] 7. A Fővárosi Ítélet táblája az I. rendű vádlottal szemben a túlnyomórészt helyesen feltárt büntetés-kiszabási tényezők alapján törvényes büntetést szabott ki.

[86] Az I. rendű vádlott védőjének fellebbezése másodlagosan a büntetés enyhítésére irányult, amire a Be. 618. § (3) bekezdés a) pont ab) pontja alapján a harmadfokú felülbírálat kiterjed.

[87] Az I. rendű vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, középmértéke pedig öt év.

[88] A másodfokú bíróság a két évet jelentő alsó határ alá, a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontja szerinti enyhítő rendelkezés alkalmazásával leszállva szabott ki az I. rendű terhelttel szemben szabadságvesztést, amelyet a végrehajtásában felfüggesztett. A méltányos büntetés további enyhítésére – a cselekmény idős sértettjére és az I. rendű vádlott próbára bocsátás hatálya és más büntetőeljárás alatti elkövetésére figyelemmel – nincs lehetőség, a további időmúlás nyomatéka ellenére sem.

[89] A másodfokú bíróság az I. rendű vádlott egészségi állapotát enyhítő körülményként nem vette figyelembe arra hivatkozással, hogy az a büntetés elviselését nem nehezíti meg. A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény II/12. pontja szerint az elkövető betegsége, jelentős mérvű rokkantsága vagy egyéb olyan körülmény, amely a büntetés elviselését megnehezíti, enyhítő hatású, és akkor is értékelendő, ha a bűncselekmény elkövetése után állott elő. A Kúria nem értett egyet azzal, hogy az I. rendű terhelte – két infarktust eredményező – kétségkívül megrendült egészségi állapota enyhítő körülményként ne jöhetne számításba, amely akár a szabadságvesztés büntetés próbaidőre

történő felfüggesztésére is okot adhat, sokkal inkább, mint az ítéletábra által e körben felhozott rendezett személyi körülmények. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a pénzbüntetés megfizetése is nagyobb anyagi terhet ró arra a személyre, akinek megromlott az egészségi állapota, illetve orvosi kezelésre szorul.

[90] Mindezzel együtt is tehát a kiszabott büntetések mind nemükben, mind mértékükben inkább enyhék, mint súlyosak, további enyhítésre ezért nem volt törvényes lehetőség.

[91] A másodfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy az I. rendű vádlott tekintetében az előzetes mentesítés nem jöhet szóba {másodfokú bíróság ítélete [139] bekezdés}, figyelemmel arra, hogy az idős sértett sérelmére, csoportosan, kitartó módon elkövetett cselekmény komolyabb szervezettséget is mutatott, az okozott kár pedig nem térült meg.

[92] 8. A harmadfokú bíróság által hivatalból vizsgálandó, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések [Be. 618. § (2) bekezdés] körében a Kúria észlelte, hogy másodfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az I. rendű vádlott által őrizetben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe – annak utólagos végrehajtása esetére – történő beszámításáról. Ezt a rendelkezést a harmadfokú bíróság pótolta a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése szerint.

[93] A Kúria a szintén egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó intézkedés kapcsán egyetértett a Legfőbb Ügyészség indítványában foglaltakkal abban, hogy az I. rendű vádlottal szemben vagyonekobjásnak van helye.

[94] A sértett polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítására a másodfokú eljárásban törvényesen került sor. A 69/2008. BK vélemény II/2. pontja szerint a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítása esetén a Btk. 74. § (5) bekezdés a) pontja szerinti rendelkezés nem zárja ki a vagyonekobjás elrendelését, amennyiben annak egyéb törvényi feltételei fennállnak.

[95] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A vagyonekobjást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyonekobjás alá eső vagyon már nem lelhető fel [Btk. 75. § (1) bekezdés a) pont].

[96] Az irányadó tényállás alapján a terheltek a sértettől 1.030.000 forint készpénzt, és összesen 547.175 forint értékű érmegyűteményt szereztek meg, vagyis azzal gazdagodtak; ezeket pedig az eljárás során nem foglalták le. E dolgok sorsa részben ismert, amennyiben a készpénzt a négy elkövető elosztotta egymás között, míg az érmék további sorsa ismeretlen.

[97] A vagyonekobjás törvényi feltételei az I. rendű vádlott vonatkozásában hiánytalanul megvalósultak. A vagyonnak az elkövetők általi megszerzése utáni további sorsa, mozgása, átruházása a vagyon bűnös eredetén nem változtat. Ebből következően – mivel az elkövetők a pénzösszeg mellett az érméket is megszerezték – a teljes okozott kár szerinti összegre kell vagyonekobjást elrendelni, függetlenül attól, hogy egyes dolgok további sorsa nem volt tisztázható az eljárás során.

[98] Amennyiben a bűncselekmény kapcsán több elkövető gazdagodott, és nem merült fel arra adat, hogy a vagyon egymás közötti elosztása nem egyenlő arányban történt, a vagyonekobjást egyforma arányban kell megállapítani (Kúria Bhar.1465/2016/8. Indokolás), ennek során a gazdagodott elkövetőkhöz számítva a három terhelt – büntetőeljárásban részt nem vett – negyedik társát is. Ekként az I. rendű vádlottal szemben a vagyonekobjás alá eső összeg a teljes kár negyedrésze, azaz 394.295 forint. A Kúria erre az összegre rendelt el vagyonekobjást az I. rendű vádlottal szemben.

[99] A Kúria a másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[100] IV. Mindezekre tekintettel a Kúria a Be. 620. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen eljárva, a a Be. 624. § (1) bekezdése alapján az előzetes fogvatartás beszámítása és a vagyonekbevonás alkalmazása tekintetében megváltoztatta; egyebekben a Be. 623. §-ára figyelemmel helybenhagyta a másodfokú bíróság ítéletét.

[101] A Kúria a harmadfokú eljárásban – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése és a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[102] A jelen harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 574. § (3) bekezdés alapján az állam viseli.

[103] A harmadfokú bíróság ítélete a Be. 458. § (3) bekezdés értelmében meghozatala napján jogerőre emelkedett, a Kúria határozata ellen a fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése kizárja.

Budapest, 2024. március 19.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.295/2022/34. számú ítélete az I. rendű vádlott tekintetében a Kúria Bhar.I.1283/2023/9. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. március 19. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. március 19.

Dr. Domonyai Alexa s.k.
tanács elnöke